YUSUF ESTES'İN MÜSLÜMAN OLUŞU

[Türkçe]

قصة إسلام يوسف أستس

[باللغة التركية]

Terceme:

www.islamreligion.com

ترجمة: موقع المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالروضة

Tetkik: Muhammed Şahin

مراجعة: محمد بن مسلم شاهين

Rabva Semti İslâmî Dâvet Bürosu

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 - 2008

islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Es selamu aleykum kardeşler,

Kaynağı www.islamreligion.com adresinde bulunan aşağıdaki hidayet öyküsünü sizlerle paylaşmak istedik.Bu öyküyü kaynağını belirtmek şartıyla istediğiniz herkese gönderebilir, sitenizde ve herhangi bir yerde kaynak göstermek şartıyla yayınlayabilirsiniz.Bu tip hikayelerin îmân tazeleyen ve ibret barındıran birçok hususu içerdiğini düşünüyoruz. Bu hikayelerin devamı inşallah gelecektir ve birçoğunun Türkçesi nette ya hiç bulunmamakta ya da eksik olarak bulunmaktadır. Çeviri hususunda yardımcı olmak isteyen kardeşler olursa çorbada tuzunuz olmasını isterseniz kapımız -inşaallah- açıktır...

Açıklama: Yusuf Estes,kendisi şu anda faal olarak İslâm vâizliği yapmaktadır. Kendisi aşağıya aldığımız hikayesinde İslâm'a girişini anlatmaktadır.

Yazan Yusuf Estes -16 ocak 2006 - 04 Eylül 2006

Birçok insan bana nasıl olup da hıristiyan bir vâiz veya papazın İslâm'ı seçebildiğini soruyor, özellikle de İslâm ve müslümanlar hakkında hergün duyduğumuz onca kötü şeye rağmen. Soranlardan bazıları sadece meraklıydı, bazıları ise çok aşırı tepki gösterdiler. Bazıları İsa'ya sırtımı nasıl dönebildiğimi, Kutsal Ruhu gerçekten anlayıp anlamadığımı sordu, bazıları da kendimi 'yeniden doğmuş' kabul edip etmediğimi veya kurtuluşa erip ermediğimi sorguladı. Bu güzel soruların hepsinin cevabı yazının sonunda verilecektir. İlgilenen herkese teşekkür ediyorum, ayrıca size Allah'ın rızası için mütevazi hikayemi sunuyorum,.

Bir keresinde çok zarif bir Hristiyan beyefendi email ile bana neden ve nasıl hıristiyanlığı terk edip İslâm'ı seçtiğimi sordu.Bu, ona gönderdiğim mektubun aşağı yukarı bir kopyasıdır.

Takdim

Adım şu anda Yusuf Estes, ama eskiden arkadaşlarım bana Skip diye seslenirlerdi. 1950'lerde genç bir çocuk olduğum zamandan beri hıristiyanlığı vaaz ediyordum, aynı zamanda da eğlence ve müzik endüstrisinde çalışıyordum. Babam ve ben eğlenmek için (aynı zamanda para kazanmak için) müzik marketleri kuruyor, tv ve radyo programları, açık hava eğlenceleri düzenliyorduk. Ben müzik işinden sorumluydum, ayrıca midilli turları düzenliyor, 'Palyaço Skippy' olarak çocukları eğlendiriyordum.

Bir defa da dini liderlerin katıldığı Birleşmiş Milletler Barış Konferansı'nda delege olarak yer aldım. Şu anda ise Washington, DC'deki U.S. Hapishaneler bürosundan (U.S. Bureau of Prisons) hapishane imamı olarak emekli oldum. Ayrıca birçok Amerikalı müslüman ile biraraya geldim, müslüman öğrenciler ve gençlik

organizasyonlarıyla ,müslüman çocukların okullarıyla çalıştım. Bu esnada İslâm Kur'an'ındaki İsa'nın mesajını anlatıp paylaşmak için tüm dünyayı dolaştım. Tüm inanç grupları ile münazara ve diyalog grupları oluşturduk, ülkenin her yerinde hahamlar, hıristiyan vâizler, papazlar ve rahiplerle birlikte çalışma zevkine eriştik. Bazı çalışmalarımızı düşkünler evinde, askeriyede, üniversite ve hapishanelerde yaptık. Hedefimiz İslâm'ın mesajını iletmek ve insanları İslâm konusunda eğitmek, müslümanların gerçekte nasıl insanlar olduğunu herkese anlatmak. İslâm, şimdilerde dünyanın en geniş alana yayılan dini olan hıristiyanlıkla komşu haline geldi, ancak komşu olmasına rağmen görüyoruz ki; İslam'a mensup olduğunu iddiâ eden müslümanlar aslında "Huzur, Allah'a itaat ve teslimiyet"i tam olarak anlamıyorlar ve hareketlerinde bunu temsil edemiyorlar.

Afedersiniz, konudan biraz uzaklaştım. Sadece çalışmalarımızın arka planı hakkında biraz bilgi vermeye çalıştım, böylece belki benim gibi hıristiyanlığın bazı konularını çözmeye çalışan kişilere yararım dokunabilir.

Nasıl oldu

Bu biraz tuhaf görünebilir belki, çünkü biz şu anda Allah, İsa, peygamberlik, günah ve kurtuluş hakkında farklı mefhum ve bakış açılarına sahibiz. Fakat bir zamanlar ben de diğer hıristiyanlarla aynı gemideydim. Gerçekten öyleydim, izin verin açıklayayım.

İnançlı bir hıristiyan olarak doğdum

Ortabatıda çok güçlü dini inançlara sahip bir âilenin içinde doğdum. Atalarım bölgeye gelen ilk gelen göçmenlerdi, bu topraklar üzerindeki ilk kiliseleri, ilk okulları benim âilem tarafından kurulmuştu. Ben hala ilk okula gidiyorken, 1949, Houston, Teksas'a yeniden yerleştik. Düzenli olarak kiliseye gider âyinlere katılırdık, 12 yaşına geldiğimde Pasadena, Teksas'ta yeniden vaftiz edildim. İlk gençlik yıllarımda diğer kiliseleri ziyaret edip onların öğreti ve inançlarını öğrenmeyi çok istiyordum. Baptistler, Metodistler, Episkopalyanlar, Karizmatik akımlar, Nazarinler, İsa'nın Kilisesi (Church of Christ), Tanrı'nın Kilisesi (Church of God), Hıristiyan Tanrı'nın Kilisesi (Church of God in Christ), Tüm İncil, Agape (Sevgi), Katolikler, Presbiteryanlar, vb. İncil, ya da şöyle diyebiliriz "Tanrı Haberlerine" karşı doymak bilmez bir susuzluğum vardı. Din konusundaki araştırmalarım sadece hıristiyanlık ile sınırlı kalmadı. Hem de hiç. Hinduizm, Musevilik, Budizm, Metafizik, Amerikan yerlilerinin inançları, hepsi benim araştırmalarım içinde yer almaktaydı. Hakkında ciddi bir araştırma yapmadığım tek din "İslâm" idi.

Neden?

İyi bir soru.

Müzik sorumlusu

Her neyse, çok çeşitli müzik dallarıyla ilgilenmeye başladım, özellikle kilise müziği ve klasik müzik beni çok etkiliyordu. Tüm âilem müziksever ve dindar olduğundan dolayı ben de her iki alanla ilgilenmeye başladım. Zaman içinde yakın ilişkiler kurduğum kiliselerin çoğunda müzik sorumlusu oldum. 1960 yılında klavyeli enstrüman öğretmenliği yapmaya başladım, 1963 yılında Maryland, Laurel'da kendi stüdyolarımı açtım, "Estes Müzik Stüdyoları (Estes Music Studios)".

Teksas, Oklahoma ve Florida'daki iş projeleri

30 yıldan fazla bir süre babam ve ben birçok iş projesinde birlikte çalıştık. Eğlence programları, şovlar, faaliyetler hazırladık. Teksas ve Oklahoma'dan Florida'ya kadar her yerde org ve piyano dükkanları açtık. O yıllarda milyonlarca dolar kazandık, ancak huzuru asla bulamadım.

Eminim siz de kendinize şu soruları sormuşsunuzdur:

"Allah beni neden yarattı?"

Veya "Allah benim ne yapmamı istiyor?"

Veya "Bu arada Allah tam olarak kim?",

"Biz neden 'ilk günah'a inanıyoruz?",

"Neden Adem'in oğulları onun günahını kabul etmek zorundalar, neden bu günahtan dolayı sonsuza kadar cezalandırılsınlar?"

Fakat eğer bunları bir başkasına sorarsanız, büyük bir ihtimalle size soru sormadan inanmak zorunda olduğunuzu söyleyecektir veya şöyle cevaplayacaktır sorunuzu, bu bir 'gizem'dir ve sormamalısın-"Sadece inan kardeşim".

Teslis inancı

Çok gariptir, Teslis (Trinity) kelimesi İncil'de yer almamaktadır. Kadiri mutlak Allah'a yükselmesinden 200 yıl geçmesinden itibaren dini araştırmacılarının ilgisini çekmektedir Teslis. Aslında vâiz ve papazlara sormak istiyorum: Birisi nasıl olur da üçünden biri olduğunu fark eder veya Allah kendisi, ki her şeye kâdirdir, nasıl olur da sadece günahları affetmez, onun yerine önce insan olur, dünyaya gelir, tüm insanların günahlarını alır ve bu esnada da tüm evrende bildiğimiz kadarıyla evrenin dışında da her şeye kâdir olan Allah olduğunun da farkındadır. bu kadar tuhaf bir şey daha önce ortaya atılmamıştır.

Babam -atanmış bir papaz-

Babam, kilise işlerine destek oluyordu, özellikle de kilise okul programlarına. 1970'lerde bir papaz olarak atandı. O ve annem (üvey annem) birçok tv evangelistlerini, vâizlerini tanıyorlardı, hatta Oral Roberts'ı ziyaret edip Oklahoma, Tulsa'daki "Prayer Tower" (Duâ Kulesi) inşasına yardım ettiler. Annemle babam

aynı zamanda Jimmy Swaggart, Jim ve Tammy Fae Baker, Jerry Fallwell, John Haggi ve müslümanların en büyük düşmanı Pat Robertson'un güçlü taraftarları idiler.

İsa için "Şükür" bantları dağıtmak

1980'lerin başında babam ve eşi "Şükür" kasedi kaydediyorlardı ve bunları hastanelerde ve huzurevlerinde ücretsiz olarak dağıtıyorlardı. Biz gerçekten iyi çalışıyor, gün be gün "İsa için, ruhları Tanrı'ya ulaştırıyorduk".

Mısır'dan bir adamla tanışma

1991 başlarında babam Mısırlı bir adamla iş yaptığını ve benim onunla tanışmamı istediğini söyledi. Bu fikir bana heyecan verdi, uluslararası biriyle tanışmak. Bilirsiniz, piramitler, sfenks, Nil nehri vs.

O bir "müslüman"dı

Uçak korsanları, adam kaçıranlar, bombacılar, teröristler, kim bilir daha neler? Ve şimdi babam bu adamın "müslüman" olduğunu söylüyordu. Önce bir "kâfir, hava korsanı, adam kaçırıcı, bombacı, terörist, inançsız" ile tanışma fikrinden hiç hoşlanmadım. Her normal insan bu kişiyle tanışmayı reddederdi. Kulaklarıma inanamıyordum. Bir 'müslüman?' yok daha neler! Babama bu insanlar hakkında duyduğum çeşitli şeyleri hatırlattım.

Müslümanlar ve İslam aleyhine bize söylenen yalanlar:

Müslümanlar Allah'a inanmazlar. Çölün ortasındaki bir kara kutuya taparlar. Ve günde beş defa yeri öperler. İmkansız! Onunla görüşmek istemiyordum! Ben bu 'müslüman' adamla görüşmek istemiyordum.İmkansız! Babam onunla görüşmem konusunda ısrar etti ve onun çok iyi bir insan olduğu konusunda beni temin etti.. Bu benim için çok fazlaydı. Üstelik birlikte seyahat ettiğim Evangelistler de müslümanlardan ve İslâm'dan bu kadar nefret ediyorken. O kadar nefret içindeydiler ki insanları İslâm'dan korkutmak için doğru olmayan şeyler söylüyorlardı. Bu insanlarla ne yapabilirdim?

Bir Fikir: "Onu hıristiyan yap"

Sonra aklıma bir fikir geldi, "Biz bu adamı hıristiyan yapabiliriz." Böylece onunla görüşmeyi kabul ettim, ancak bazı şartlarım vardı. Onun yanına giderken yanıma bir İncil ve bir haç aldım, başıma "İsa benim Tanrımdır!" yazan bir şapka takmıştım. Onunla Pazar günü kiliseden sonra buluşacaktık, böylece hepimiz duâmızı yapmış, Tanrı'yla birlikte olacaktık. Her zamanki gibi İncil kolumun altında olacaktı. Büyük parlak haçım sallanıyordu, tam karşıdan görünecek biçimde "İsa benim Tanrımdır!" yazan bir şapka başımdaydı. Karım ve iki küçük kızım yanımdaydı ve biz "müslümanlar'la ilk karşılaşmamıza hazırdık.

Nerede bu adam?

Dükkana girip babama 'o müslümanın nerede olduğunu sorduğumda bana gösterdi "Orada, tam karşıda".Kafam karıştı.O müslüman olamazdı. Mümkün değil.

Türban ve sakal

Ben kafasında türban, gömleğinin yarısına kadar gelen sakalıyla tüm alnını kuşatan kaşları, paltosunun altında bir kılıç veya bomba saklayan, uçuşan cübbesi içinde devasa bir adam arıyordum gözlerimle.

Türban yok- sakal yok hatta saç bile yok!

Bu adamın sakalı yoktu.Aslında kafasında hiç tüy yoktu.Neredeyse tamamen keldi.Hepsinden daha iyisi de, çok nazik bir adamdı, hoşgeldiniz deyip elimizi sıktı. Bu hiç mantıklı gelmiyordu. Ben onların terörist ve bombacı olduklarını düşünüyordum. Bütün bunlar ne demek oluyordu?

Onun İsa'ya ihtiyacı var

Hiç merak etmeyin. Ben bu adamla ilgileneceğim. Bu adamın 'İsa adına' 'kurtarılması' gerekiyordu, ben ve Tanrı bunu yapacaktık.

Tanışma Ve sorgulama

Kısa çabuk bir tanışma faslından sonra, ona sordum:

"Tanrı'ya inanıyor musun?"

Cevabı "evet." oldu. -(Bu iyi!)

Sonra tekrar sordum: "Adem ve Havva'ya inanıyor musunuz?"

"Evet" dedi. -(Çok iyi!)

Sordum: "Peki ya İbrahim? Ona inanıyor musunuz, ona ve onun nasıl oğlunu Tanrı için kurban etmeyi denediğine?"

"Evet" dedi.- (Daha da iyi!)

Sonra tekrar sordum: "Peki ya Musa? On emir? Kızıl Denizin ikiye ayrılması?"

Tekrar "Evet." dedi. (Hala iyi!)

Sonra: "Peki ya diğer peygamberler, Davut, Süleyman, Yahya peygamber?"

"Evet!" dedi (Harika!)

Sordum: "İncil'e inanıyor musun?"

Tekrar "Evet." Dedi. -(Tamam!)

Ve şimdi en önemli sorunun zamanı geldi: "İsa'ya inanıyor musun? O'nun Mesih olduğuna?"

Tekrar "Evet." Dedi. -(Muhteşem!)

Güzel, bu düşündüğümden daha kolay olacak. Vaftiz edilmeye hazırdı, sadece o bunun farkında değildi. Ben de bunun farkına varmasını sağlayacaktım.

Müthi**ş** bilgi: Müslümanlar **İ**ncil**'**e inan**ı**yor mu?

1991 baharında bir gün öğrendim ki müslümanlar İncil'e inanıyormuş. Çok şaşırdım. Bu nasıl olabilirdi? Hepsi bu da değildi, aynı zamanda İsa'ya da inanıyordu ve İsa'nın:

*Tanrı'nın gerçek bir elçisi olduğuna;

*Tanrı'nın peygamberi olduğuna;

* İnsan eli değmeden gerçekleşen mucizevi doğumuna;

*İncil'de belirtildiği gibi Mesih olduğuna;

*Şu anda Tanrı'nın yanında olduğuna ve en önemlisi;

*Kıyâmetten önceki son günlerde geri geleceğine ve "Mesih düşmanları"na karşı îmân edenleri yöneteceğine inanıyorlardı.

Hergün "İsa adına ruhları Tanrı'ya kazandık"tan sonra, bu benim için büyük bir başarı olacaktı; şu 'müslümanlardan birini yakalayıp onu hıristiyan yapmak'.

Bir bardak çay -inançlar**ı** tart**ış**mak-

Ona çay sevip sevmediğini sordum, sevdiğini söyledi. Böylece dışarı çıkıp çarşıda çay içebileceğimiz yer bulup oturduk, en sevdiğim konuyu konuşmaya başladık: İnançlar.

Bu kafede oturup saatlerce konuşurken (konuşmanın çoğunu ben yaptım) farketmeye başladım ki karşımda çok nazik, sessiz ve biraz da utangaç bir adam vardı. Söylemek zorunda olduğum her kelimeyi dikkatlice dinledi ve bir kere bile sözümü kesmedi. Bu adamın tarzını sevmiştim, iyi bir hiristiyan olmak için kesinlikle potansiyeli vardı. -Gözlerimin önünden gelecekte olmasını beklediğim olaylar geçti.

Birlikte i**ş** yapma karar**ı**

Öncelikle babamın bu adamla iş yapma kararı bana olumlu geldi, hatta Teksas'ın kuzey bölümüne çıktığım iş seyahatlerinde bana eşlik etmesini istedim. Gün be gün, beraber seyahat edip, bu insanların değişik inançlarının farklı konularını tartıştık. Ve yol boyunca bu zavallı insana doğru yola iletecek radyo programlarını (vaaz programları, ibâdet programları) dinletebildim. Tanrı mefhumu, hayatın anlamı, peygamberler ve onların görevleri, Tanrı'nın insan ırkına isteğini bildirmesi gibi konuları konuştuk. Ayrıca birçok anımızı ve fikirlerimizi anlattık birbirimize.

Bizim evimize taşındı

Birgün öğrendim ki arkadaşım Muhammed bir arkadaşıyla beraber kaldığı evinden ayrılıp bir süre camide kalacaktı. Babama gidip büyük kır evimize bizimle kalması için Muhammed'i dâvet edip edemeyeceğimizi sordum. Ne de olsa yapılması gereken işlerin ve giderlerin birazını karşılardı, üstelik ne zaman seyahata çıkacak olsak hemen hazır olurdu. Babam kabul etti ve Muhammed evimize taşındı.

Papazlık ve vaaza devam

Elbette Teksas eyaletine yayılmış olan papaz ve Evangelist dostlarımı ziyaret edecek zaman buluyordum. Bir tanesi Teksas-Meksika sınırı yakınlarında yaşarken, bir diğeri Oklahoma sınırında yaşıyordu. Bir vâiz bir arabadan bile daha büyük bir haç taşımayı seviyordu. Onu omuzlarının üzerine alıyor, ucu yere değen haç şeklindeki bu iki kirişi yollarda ve otoyolda sürüklüyordu. İnsanlar arabalarını durdurup ona doğru geliyor ve ona neler olduğunu soruyorlardı, o da onlara hıristiyanlık üzerine kitapçık, broşürler veriyordu.

Vâiz kalp krizi geçirdi

Birgün haçlı dostum kalp krizi geçirdi, Emekli Asker Hastanesine kaldırılmıştı, orada uzunca bir süre kaldı. Onu haftada birkaç defa ziyaret ediyordum, giderken yanımda Muhammed'i de götürüyordum ki inanç ve din konularını tartışabilelim. Arkadaşım pek etkilenmemişti, açıkça ortadaydı ki İslâm hakkında bilgi sahibi olmak istemiyordu. Derken birgün, tekerlekli sandalyesinin tekerleklerini çevirerek arkadaşımın odasını paylaştığı kişi odaya girdi. Yanına gidip adını sordum, bana önemli olmadığını söyledi, nereli olduğunu sorduğumda da Jüpiter gezegeninden diye cevap verdi. Söylediklerini düşününce onun kalp hastalıkları koğuşunda mı yoksa Psikoloji koğuşunda mı yattığına emin olamadım.

Tekerlekli sandalyedeki adamın Tanrı'ya ihtiyacı vardı

Adamın yalnız olduğunu, mutsuz olduğunu ve hayatında birisine ihtiyaç duyduğunu anladım. Böylece ona Tanrı'yı anlatmaya başladım. Ona Eski Ahit'ten Yunus Peygamberi okudum. İnsanları doğru yola çağırması için Tanrı tarafından gönderilen Yunus Peygamberin hikayesini anlattım. Yunus insanlarını terk edip bir gemiyle denize açılmıştı. Bir fırtına geldi, gemi neredeyse alabora oluyordu, gemideki insanlar da onu denize attılar. Büyük bir balık yüzeye yaklaştı, Yunus'u alıp yuttu ve sonra yeniden denizin dibine döndü. Yunus orada 3 gün 3 gece kaldı. Yine Tanrı'nın merhametiyle, Tanrı balığı yüzeye çıkardı ve Yunus'u ağzından geri çıkardı Ninova şehrine, kendi evine, sağ salim geri döndü. Ana fikir şuydu, kendi sorunlarımızdan gerçekte asla kaçamayız, çünkü ne yaptığımızı kendimiz biliyoruz. Üstelik Tanrı da biliyor.

Katolik papaz

Tekerlekli sandalyedeki adama bu hikayeyi anlattıktan sonra başını kaldırıp bana baktı ve özür diledi. Kaba davranışlarından dolayı üzgün olduğunu, son zamanlarda çok ciddi sorunlar yaşadığını söyledi. Sonra bana günah çıkarmak istediğini söyledi.Ona Katolik bir papaz olmadığımı ve günah çıkarmadığımı söyledim.O da bana bunu bildiğini söyledi. Sonra dedi ki: "Ben bir Katolik papazım."

Şok oldum. Bir papaza hıristiyanlık vaaz ediyordum.

Latin Amerika'da bir papaz

Papaz bana hikayesini anlatmaya başladı, güney ve Orta Amerika'da ve Meksika'da, hatta New York'ta 12 yıl misyonerlik yapmıştı. Hastaneden taburcu edildiği zaman nekahat döneminde bir Katolik âileyle kalmasındansa babama taşrada bizimle ve Muhammed ile yaşaması için dâvet etmemizi önerdim. Hepimiz aynı fikirde olunca o da yanımıza taşındı.

Papazlar **İ**slam'**ı öğ**renmeli mi? Evet!

Eve giderken bu papazla bazı inanç mefhumlarını anlattım, ancak onun da bunları bildiğini görünce şaşırdım, hatta İslâm hakında çok bilgi sahibiydi. Bana Katolik papazların gerçekten İslâm'ı öğrendiklerini söyledi, hatta bazıları doktora yapmıştı.Tüm bunlar benim için çok aydınlatıcıydı. Aslında daha çok şey öğrenecektim.

İncil'in farkl**ı** versiyonlar**ı**

Yerleştikten sonra, her akşam yemekten sonra mutfak masasının etrafına toplanıp dini konuları tartışırdık. Babam İncil'in seçtiği kendi versiyonunu, Kral James versiyonunu, ben kendi versiyonumu, gözden geçirilmiş Standart versiyonunu, karım başka bir İncil versiyonunu (belki Jimmy Swaggart'ın Good News for Modern Man gibi bir şey olabilir.) papaz da elbette kendi Katolik İncil'ini getiriyordu, böylece hangi İncil'in doğru olduğunu, hangisinin daha gerçek olduğunu konuşarak ve Muhammed'i hıristiyan yapmaya çalışarak daha fazla zaman harcadık.

Kur'an'**ı**n tek versiyonu vard**ı** – Arapça idi – varl**ığı** devam ediyordu

Bir nokta da ona Kur'an hakkında soru sormak aklıma geldi, son 1400 yıl içinde acaba kaç versiyonu oluşmuştu. O da bana sadece tek bir Kur'an olduğunu söyledi. Ve söylediğine göre hiç değişmemişti. Ayrıca bana Kur'an'ın tüm dünyada çeşitli ülkelere yayılmış yüzbinlerce kişi tarafından tamamının ezberlendiğini söyledi. Kur'an ortaya çıktığından beri, yüzyıllar boyunca, milyonlarca insan onu harf harf tamamını ezberlemiş ve sonra da kendilerinden sonra gelenlere harflerinde bile tek yanlış olmadan başından sonuna kadar nakletmişlerdi. Bugün 9 milyon müslüman Kur'an'ın tamamını baştan sona ezberlemiş bulunmaktadır.

Bu nasıl olabilir?

Bu bana pek de mümkün görünmüyordu. Ne de olsa İncil'in orjinal dili yüzyıllardır ölü bir dildi, konuşulmuyordu. Belgelerin orjinalleri de yüzlerce, binlerce yıldır kayıptı. İncil'de farklılıklar varken Kur'an'ın tamamını korumak nasıl bu kadar kolay olabilirdi.

Papaz camiye gidiyor

Derken birgün papaz, Muhammed'e caminin nasıl bir yer olduğunu görmek istediğini söyledi, ondan kendisine eşlik etmesini istedi. Konuşarak geri geldiklerinde papaza oranın nasıl bir yer olduğunu, yaptıkları tüm törenleri sormak için sabırsızlanıyorduk. Papaz "aslında pek bir şey yapmıyorlar." diye cevapladı sorularımızı. Sadece camiye geliyorlar duâlarını yapıyorlar ve gidiyorlar. Gidiyorlar mı? Vaaz veya ilahi söylemeden mi? "Evet." Dedi.

Papaz **İ**slâm**'**a giriyor!

Aradan birkaç gün geçtikten sonra gittikleri camiye gitmek istediğini ve Muhammed'in de katılmasını arzuladığını söyledi. Bu sefer birşeyler farklıydı. Uzunca bir süre geri gelmediler.Hava kararmıştı,başlarına kötü birşey gelmesinden endişelenmeye başladık. En sonunda geldiler, kapıdan girdiklerinde Muhammed'i hemen tanıdım, fakat yanındaki kimdi? Beyaz elbise giyen beyaz şapkalı biri. Durun bir dakika! Bu papazdı. Pete? Dedim – 'müslüman' mı oldun?

Bana tam o gün İslâm'a girdiğini söyledi. PAPAZ MÜSLÜMAN OLMUŞTU!! Daha neler göreceğiz? (Siz de göreceksiniz).

Kar**ı**m **İ**slâm**'ı** kabul etti**ğ**ini a**çı**kl**ı**yor

Ben olanları biraz düşünmek için üst kata çıktım ve konuyu karıma açtım. O da bana kendisinin de İslâm'a gireceğini, çünkü doğru olanın bu olduğunu bildiğini söyledi.

Şok oldum!

İşte şimdi şok oldum. Alt kata indim, Muhammed'i uyandırdım, konuşmak istediğimi söyledim, dışarı çıktık. O gece sabaha kadar konuştuk ve yürüdük.

Gerçe**ğ**i Bulma!

Sabah namazı vakti geldiğinde (müslümanların sabah duâsı) gerçeğin karşımda durduğunu biliyordum, artık işin bana düşen kısmını yapmak benim kararıma kalmıştı. Babamın evinin arkasına gittim, oradaki saçağın altında eski bir parça kontrplak buldum. Onu başımın altına koyup günde beş defa müslümanların duâ ettiği yöne doğru başımı yere koydum.

Yol g**ö**ster Tanrım! Yol g**ö**ster!

Bu pozisyondayken, bedenim kontrplak üzerinde büzülmüş, başım toprağın üstündeyken, yalvardım: "Tanrım. Eğer oradaysan bana yol göster, yol göster."

İçimdeki i**ş**aret

Ve bir süre sonra başımı yerden kaldırdım ve birşeyin farkına vardım. Hayır, gökyüzünden melekler ve kuşlar inmedi, sesler ve müzik duymadığım gibi parlak ışıklar ve parıltılar da görmedim. Farkettiğim şey içimdeki değişiklikti. Şimdi daha önce olmadığım kadar farkındaydım, artık benim için yalan söylemenin ve kendimden gizlenmenin sonu gelmişti. Artık doğru ve dürüst bir adam olmaya çalışmanın zamanı gelmişti. Şimdi ne yapmam gerektiğini biliyordum.

"Eski**"**yi silme zaman**ı**

Böylece yukarı çıktım, bir duş aldım, yıllardır olmayı sürdürdüğüm eski günahkar insanı yıkamaktı düşüncem. Şimdi yeni ve taze bir hayata doğuyordum. Gerçeğe ve doğruya dayanan bir hayata.

Ve yeni oldum!

O sabah saat 11:00 civarında, iki şahit önünde durdum, biri bir eski papaz, ki eskiden kendisi Peder Peter Jacob's olarak bilinirdi, diğeri de Muhemmed Abel Rahman'dı, ve 'Şehadet'imi yüksek sesle söyledim (bu söz Tanrı birliğine Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in onun peygamberi olduğuna şâhitlik anlamına gelmektedir).

"Ben şehâdet ederim ki hakkıyla ibâdet edilecek Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed onun kulu ve elçisidir. "

S**ı**rada kar**ı**m vard**ı**

Birkaç dakika sonra da karım beni takip edip aynı şehâdette bulundu. Ama onun şehâdetine üç kişi şahitlik yaptı (üçüncüsü bendim)

Sonra babam

Babam bu konuda biraz ihtiyatlı davrandı, şehâdetini yapmadan önce birkaç ay daha bekledi.Ama o da sonunda İslâm'a girdi, benimle ve diğer müslümanlarla birlikte günde beş defa duâ etmek için mescid (cami)e gelmeye başladı.

Çocuklar da

Çocuklarımız hıristiyan okulundan alınıp müslüman okuluna yerleştirildiler. Ve şimdi, aradan on yıl geçtikten sonra, onlar da Kur'an'ın büyük kısmını ezberlediler, İslâm'ın öğretilerini daha iyi kavradılar.

Sırada babamın karısı (üvey annem)

Benim babamın karısı da ölmeden önce kabul etti ki İsa Tanrı'nın oğlu olamaz, Tanrı'nın büyük bir peygamberi olabilir, ancak Tanrı olamaz. 86 yaşında,

şehâdetinin üzerinden birkaç ay sonra geçtikten sonra vefat etti. Tanrı onun şehâdetini kabul etsin, Amin.

Bir ev dolusu yeni müslüman - Sırada ne var?

Şimdi durun ve düşünün. Farklı hayatlardan ve etnik gruplardan gelmiş bir ev dolusu insan gerçeği görüyor ve evrenin yaratıcısı ve düzenleyicisini bilmek ve ona ibâdet etmeyi öğrenmek için biraraya geliyor. Düşünün. Bir Katolik papaz, kilisede müzik sorumlusu da olan Gospel vâizi (ben), atanmış bir papaz ve hıristiyan okulları kurucusu (babam) ve çocuklar, hatta büyükanne, hepsi İslâm'a girdi!

Onun merhameti ve yol göstermesi

Sadece onun merhameti sayesinde İslâm gerçeğine ulaşabildik, kulaklarımızın ve gözlerimizin üzerindeki örtüleri kaldırdık, artık kalplerimizin üzerinde mühür yok. Bizi artık kendisi yönlendiriyor.

Böylece İslâm'a giriş ve müslüman oluş hikayemin giriş kısmını öğrenmiş bulunuyorsunuz. Hikayemin bundan sonrasına ve fotoğraflara yine internet üzerinden erişebilirsiniz. Lütfen ziyaret etmek için ve bana e-mail göndermek için biraz zaman ayırın, biraraya gelip bu hayatımız ve diğer hayatımız için hedeflerimizi, amaçlarımızı ve orijinlerimizi anlatıp tartışabilelim

Hikayemi yazıp burada internette yayınladığımdan beri birçok websitesi bu hikayeyi aldı ve çok ünlü bir örnek haline geldi "Papaz ve vâizler İslâm'a giriyor."

Ziyaret ettiğiniz için tekrar teşekkürler. Hıristiyan dostumuza da e-maili için teşekkürler. Eğer bana bu e-maili göndermeseydi ben dostlarımın, âilemin ve kendimin nasıl müslüman olduğunu anlatan bu hikayeyi yazmayacaktım. Lütfen bu hikayeyi herkese anlatın. Onlara bize bağlanabilmeleri için link verin, hikayemizi blog veya websitenize ekleyin, bildiğiniz herkese e-mail gönderin. Belki bizim içim yaptığı gibi de onların hayatında da farklılık yaratır.

Allah gerçeğe olan yolculuğunuzda size yol göstersin, Amin. Ve kalbinizi bu dünyanın gerçeğine ve amacına açsın.

Size selâm olsun, varlıkların üzerinde muktedir, yaratıcı ve muhafaza edici Allah rehberiniz olsun.

Kaynak: www.islamreligion.com